

melse i Forslaget faar Lovskraft, tror jeg, det vil være nødvendigt at tage Forholdsregler i denne Henseende. Med Hensyn til § 3 skal jeg blot gjøre en lille Bemærkning. Det staar mig ikke ganske klart, hvorledes den Bestemmelse skal forstås, at i Bygninger, hvor der findes Snekker-, Gulmands- eller Bøferværksted, i hvilke der findes Udsteder, skal Loftet over det Rum, hvor Værkstederne findes, pudses med Kalk. Jeg veed ikke, om det skal forstås saaledes, at det skal finde Sted om to Aar, ligesom det er Tilfældet med Bestemmelserne i sidste Stykke i § 1. I saa Fald er det vist ogsaa en noget for streng Bestemmelse. Med Hensyn til § 5, der handler om Skorstene, er der fremkommet saa Meget, at jeg kun med Hensyn til, hvad et æret Medlem nylig har henpeget til, ogsaa vil sige, at der vistnok burde sættes et Forbud mod at opføre en rustfist Skorsten paa Straataag, da det er en Kjendsgjerning, at naar den ikke renses tilstrækkelig, kan der ikke hengaa lang Tid, uden at en Udbrænding skal finde Sted. Saa er der en lille Paragraf, som er lettere at forstå, det er § 11, som siger, at Brugene af Stenolielamper forbydes i Stalde, Loer og Lader samt paa Foderløfter. Det har jeg ogsaa lidt Betænkelighed ved at gaa med til. Naar man nemlig gaar ud fra, at man ikke maa bruge Stenolielamper i Stalde og paa Foderløfter, saa komme vi tilbage til, at der bruges Lygter med Talglys i, som det er flet i mange Aar. Det er noget af det Farligste, fordi man ikke kan forbyde Folk at lukke Lygten op og pudse Lyset. Jeg har nylig hørt omtale — men jeg kjender ikke selv nærmere dertil — at der er kommet en ny Konstruktion af Lamper til Stenolie, saakaldte selvslukkende Lamper. Ved den mindste Bevægelse, naar de dreies, slukke de sig selv, og saa er der jo ingen Fare. Jeg vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om der ikke kunde ske en Forandring i denne Paragraf. I § 14 staar der, efter at der er talt om Tilsynet og Betalingen for Attesterne: „Foranstaaende Regel kommer ikke til Anvendelse paa de i § 17, 2det Stykke, nævnte Bygninger.“ Jeg vilde gjerne vide, hvad der menes dermed, thi Lovforslaget har kun 15 Paragrafer (En Stemme: Det er § 17 i den ældre Lov). Jeg skal da endnu blot slutte mig til den Udtaalelse, der fremkom fra det 8de Medlem fra 2den Kreds (Verche) om § 10. Jeg finder, at der er noget Begrundet i, at den der nævnte Sum bør sættes lidt højere op.

W. Pedersen: Da denne Lov nu allerede er saa udsjællig behandlet, skal jeg fatte mig meget kort. Jeg har større Betænkelighed ved at stemme for Loven i den Skikkelse, hvori den foreligger, end det synes, at de fleste ærede Medlemmer, der have udtalt sig, have. Dersom jeg med saa Ordfulde udtale min Mening om Lovens Betydning,

vil jeg sige, at denne Lov vil være til nogen Nytte for de forskjellige Assuranceselskaber, men det er sikkert, at den vil paaføre Befolkningen temmelig store Ulemper. Jeg vil ikke være istand til at stemme for Loven, uden at den undergaar enkelte væsentlige Ændringer. Med Hensyn til de Bestemmelser, Loven indeholder om nye Bygninger, kan jeg strække mig temmelig langt; thi naar Folk ere belavede paa at bygge nye Bygninger, saa har det i Grunden ikke Meget at sige for dem, om de ogsaa skulle indrette sig efter visse bestemte Regler for at gjøre Bygningerne saa lidt brandfarlige som muligt. Det, hvorpaa det mest kommer an, er, at Folk virkelig lære at kjende disse Lovbestemmelser, for at de kunne opretholde dem, og i den Henseende tror jeg, at det vilde have nogen Betydning, om Gaandværkerne bleve meddelagtiggjorte i Ansvar for, at denne Lov virkelig sker Fyldest. Derimod har jeg langt mere Betænkelighed ved saadanne Bestemmelser, som paa en vis Maade have en tilbagevirkende Kraft, og jeg sigter da navnlig her til det andet Stykke i § 1. Dersom ikke dette Stykke bliver forandret eller udslættet, saa vil det ikke være muligt for mig at stemme for Loven. Jeg tror, at de ærede Medlemmer, som have udtalt sig til Fordel for denne Bestemmelse, enten ikke rigtig have kjendt de forskjellige Bygningsmaader omkring i Landet, eller ogsaa ikke rigtig have vurderet de Beføstninger, som denne Bestemmelse vilde paaføre Befolkningen. Da jeg sidste Gang var hjemme, talte jeg, hvormange saadanne Indgange jeg havde paa min Gaard, og paa hvormange Steder jeg vilde komme til at foretage saadanne Forandringer. Jeg kom derved til Tallet 15, og saa havde jeg endda ikke medregnet Hønseshuset og Gaafeshuset, medens jeg dog finder, at, naar man overhovedet skal foretage saadanne Sikkringsforanstaltninger for andre Dyr, saa bør man ogsaa foretage dem for disse. Jeg erkjender ogsaa det Beretigede i den Antydning, som fremkom igaar, nemlig at det i Gaarde, som bestaa af fire sammenbyggede Længer, kun nyttes saare lidt, at man foretager saadanne Sikkringsforanstaltninger over alle Døre og Udgange, naar ikke det Samme sker ogsaa over Gjennemfjorselsporten. Det vil jo kun være til liden Trøst for Følsene og til liden Nytte for Kreaturerne, at de kunne komme ud i en saadan sammenbygget Gaard, som tilmed hen paa Esteraret ofte er fuld Sædstakke, naar der saa dog ikke er nogen Udgang for dem. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse i det Hele er for streng, naar den skal fyldestgøres i Løbet af et Par Aar. Jeg tror, at Beføstningen vil blive temmelig stor, og tillige at det vil være uden Betydning navnlig med Hensyn til saadanne gamle Steder, hvor der ikke findes noget tæt Loft over Kreaturerne, men hvor Bygningerne ere lave, og hvor Dækningen for Kreaturerne kun bestaar i Galm, som ligger paa enkelte Træstykker, der